

ОРГАН СОЮЗУ

УКРАЇНОК

АМЕРИКИ

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

 OFFICIAL ORGAN
 OF THE
 UKRAINIAN
 NATIONAL
 WOMEN'S LEAGUE
 OF AMERICA

РІК I. Ч. 5 ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1944

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., MAY 1944 VOL. I № 5

Жінки на Мирову Конференцію

Про потребу участі жінок на майбутній мировій конференції говориться вже не від сьогодні. І ставляться до цієї справи прихильно не самі лиш жіночі круги.

Коли мадам Чай-Кай-шек відвідувала минулого року Америку, і мільони людей слухало її промов — усюди висловлювано думку, що жінка з такими поглядами на міжнародні справи, як вона, повинна найтисся там, де будуть рішати про справедливий і тривалий мир: на мировій конференції.

У кожній державі тепер, серед війни, вибиваються спомежи жінок одиниці, яких вважають кандидатками на почесне місце при цьому столі, при якому буде рішатися судба народів. Англії хотіли бачити там свою королеву Елісавету, Лейді Редінг, знану суспільну і політичну діячку, та ще декілька. У нас, в Америці, між жінками письменницями та журналістками є споре число таких, що добре визнаються у міжнародних справах та піддають здорові думки про це як можна втихомирити світ на довший час. Період між ними ведуть письменниця Перл Бак, журналістки Дороті Томсон та Анна МекКормик, врешті полска Клер Бут теж має вигляди на це, що могли б її делегувати на мирову конференцію.

Чому треба там жінок? На це питання старається відповісти Еліно́р Розевелт, дружина президента, досновуючи таку участь перш за все правом. Прислугує воно жінкам з цієї причини, що ця війна — це не так, як попередні, війна муштин, але й жіноцтво бере у ній дуже важну і відповідальну участь. Тому й повинно воно безпосередно співпрацювати над плянами майбутнього кращого світа. Тимбільше, що така співпраця давала б запоруку, що жінки по цілому світу, будучи через своїх представниць співтворцями таких плянів — працювали б над цим, щоб їх перевести в життя.

При цьому сама жіноча природа виказує такі прикмети, що їх треба використати при будові тривалого мира. Материнський інстинкт жінки усе буде наказувати їй ошаджува-

ти людське життя там, де муштина не дуже числиться з його витратою. Тому жіноцтво доложить усіх зусиль, щоб лиш запобігти війнам та винищуванню.

Це правда, що кожний нарід у першу чергу руководиться своєю власною користю. І нема сумніву, що у політиці жінки теж від цієї засади не відступлять. Але муштини добачують інтерес народу у здобуванні щораз то більших зовнішних впливів та влади над другими. Жінка находити більше користі для народу у розбудові знутра, у використанні цих усіх можливостей, які нарід має у себе. Врешті більше, як мушина буде вона працювати над цим, щоб мирним шляхом кооперувати з другими народами, а не розпочинати війну при кожному конфлікті.

Таких засад від віків набиравла жінка, працюючи дома над розвоєм своєї родини. Коли здобула рівні горожанські права і ввійшла у громадянську та політичну працю — ці засади внесла там зі собою. Як на майбутній мировій конференції буде мала нагоду зацепити свої ідеї у післявоєнний лад на світі — мирне і справедливе життя напевно на цьому скористає.

На День Матері

УКРАЇНСЬКА МАТИ

День Матері нині святкують по світі.

З любови, подяки дарунки дають,

У квіти вбирають кохані діти,
Хай очі матусині сліз вже не ллють.

Лиш Ти безталанна, українська Мати,

Непризнана світом, в неволі живеш.

Не квіти, а терни, не радість, а муки —

В цю днину дарунків Ти інших не ждеш.

Та вірно, ще прийде й для Тебе це свято:

Пишати-меш в колі свобідних дітей;

І мати-меш радість, і квітів багато,

І висохнуть сльози зі скорбних очей!

Евгенія Залевська
(Моя пісня).

У нашім раї, на землі,
Нічого кращого немає,
Як тая мати молода
З своїм дитяточком малим.

* * *

Слово Мати —
Найкраще слово.

Тарас Шевченко.

ЗАПОВІТ МАТЕРИ

Тяжко жити на чужині,
Ще тяще вмирати —
На коож я дітей моїх
Маю тут лишати?

Лишу я вас, квіти мої,
Богові в опіку.

Він і Його Божа Мати
Будуть про вас дбати.

А ви жийте, як Бог велить,
Моліться до Нього,
Так, як мати вас учила:
В своїй рідній мові.

Мати вас учила з ранку
До сонця заходу,
Щоб ви діти не забули,
З якого ви роду.

Щоб любили Україну
Так, як я любила,
І все життя працювали,
Щоби вона жила.

Анна Багря

ЛИСТ ВІД МАМИ

У нас, Сину, весна-красна,
Мій ти любий, дорогий!
Ти попався у неволю,
Хоч вік в тебе молодий.

Може й руки закували
Люті вороженьки,
І в тюрму тебе замкнули
Далеко від неньки.

Тримайсь Сину, по козацьки.
Чоло гордо піднеси,
І що любиш свій край рідний
Всім ворогам докажи!

А у серці ховай віру
І надію цю скріпляй
Що покінчиться неволя:
Ти повернеш в рідний край.

Щирим серцем, Сину любий,
Ми тебе кохаєм.
Хай сповняться твої мрії
Всі тобі бажаєм!

Катерина Сарабун,
Бріджпорт, Га.

До нашої молоді та дітей
говорім по українськи! Даймо
ім нагоду навчитися у найлек-
ший спосіб батьківської мови
та збогатити своє знання. Бо
хто знає дві мови — знає біль-
ше від цього, хто говорить
лиш одною!

ЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД СУА

Клуб Восних Матерей, Філадельфія,
Па., 10 дол., Параска Бендаль 3.15 дол.,
п-ві Близнак 1.50.

Почтовий значок Українського Державно-го Поштового Уряду, виданий в 1918 р. в Києві після проекту Ю. Нарбута. У 25-ліття появи п. О. Кочан в Джоліет, Ілл. видав його листівкою.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Всі статті й дописи посилають до редакторки.

Оголошення, передплати посилають до Централі, 866 N. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів рока 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicki, 151 East 81st St., New York City.

Send all articles and news items to the editor.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

ОБОВ'ЯЗКИ МАТЕРІ

Звичай святкувати у місяці травні День Матері поширився вже між усіма цивілізованими народами. Не самі лиш вдячні діти, але ціла суспільність у цей день виявляє пошану цій, на якій лежить найбільш відповідальний обов'язок: дати життя дитині та виховати її на здорову і чесну людину — вартісного члена суспільності.

“Не та мати, що вродила, а та що виховала” — каже наша народня приповідка. І яка глибока криється у ній мудрість! Показується, що вже у давній давнині наш нарід осуджував матір, яка свої обов'язки розуміє лиш так, щоб дитину привести на світ, та навчити її цих функцій, яких тайну звіря-самиця теж розкриває перед своїми дітьми: здобувати поживу та не дати себе зісти другому. Мати має виховувати дитину, формувати її душу та виробляти у неї правдивий погляд на життя і людські справи. А це завдання не кінчиться скоро, лиш тягнеться довгі дитячі та молодечі літа. І такого виховання не заступить дитині і найкраща школа, бо до цього треба вишукати прямий доступ до дитячої душі, який мати знаходить найскорше і найлегше.

Та на жаль багато матерей, навіть сумлінних та добрих, зводять свої обов'язки до піклування про поживу для дитини, одіж, старання про школу та розривку. Видається їм, що вони зробили усе, якнайкраще, що нічого у вихованні не занедбали. Не жаліли ні труду, ні гроша, а мимо цього доходять до гіркого заключення: діти для них немов чужі, нема у них довіри до родичів, замикаються у собі, а серед родини розколюється прогалина, ширша кожної днини.

Головно тут, у Америці, ми часто стрічаємося з такими гіркими признаннями наших матерей. “Я працювала ночами, понад сили, щоб йому, чи її було найкраще, а воно тепер як чуже до мене відноситься”. Яке трагічне признання, та у чому лежить корінь лиха?

Матері ці за мало слідкували за духовим розвитком дитини. Не клопотали собі надто голови цим, які у дитини склонності, вражливість, заінтересування, прикмети та хиби. А що по найбільшій часті швидко і мову спільну з дітьми втрачали, бо діти не знали гаразд матерної, а мати не вміла англійської так добре, щоб розмовляти на ній з дітьми про усе, що на душі — діти ставали в хаті столівниками, яких з мамою нічого глибшого не звязувало. У душі замикалися у собі, або шукали у чужих людей цього, що самі до життя та розвитку потребували. Утратили цих дітей мати — тратив їх нарід з якого вийшла.

Один неамериканський виховник-професор, який довгі літа їздив по Америці та організував школи для своєї національної групи писав, що шукаючи відповіді на це, чого треба, щоб тутешні діти хотіли вчитися мови батьків — найшов її на терені чуттєвих зв'язків між дітьми та матірню. Говорючи іншими словами — він переконався, що де були сердечні відносини мами до дітей, де мати була їх справжною повірницею та виховницею, там в родині вдержувалася та розвивалася мова привезена батьками зі Старого Краю.

Бо, коли мати раз найде дорогу до душі своїх дітей, укріпиться там та викаже свій виховний таланти — ніхто другий в життю сильнішого впливу на дитину не буде мати. Наполеон, Гете і багато інших великих людей ціле життя зберігали любов та пошану для своїх матерей тому, що вони розуміли душу своїх дітей і помагали їм ставати великими людьми.

Ми часто чуємо заввагу, що ці жінки, до яких пишемо, чи говоримо тут на українській мові — це вже бабуні, і материнські теми для них не важні. Але жінка, яка раз була мамою, остане нею ціле життя, і ціле життя вона має здібність виховува-

ти: своїх дітей, чужих, малих чи дорослих. Молода американка Беті Смит написала пів року цьому книжку “На Брукліні росте дерево”. До сьогодні ця книжка вдержується на першому місці між найбільш читачами в Америці. Авторка описала життя родини у чужинецькій дільниці Вільямсбург на Брукліні через три покоління. Перше — це переселенці зі Старого Краю, неграмотні і в новому світі визискувані та покривдені. Друге — це вже “тут роджені”, вільні американці. Але як ця Кейті з другого покоління, з покінченою американською школою, має дитину, яку хоче якнайкраще виховати — вона радиться своїми мами, бідної емігрантки, яка не вміє навіть читати! І ця бабуня дає їй такі цінні вказівки, що слідкуючи за ними Кейті, хоч у матеріальній нужді, виховує зі своїх дітей великих серцем і умом людей — правдивих демократів.

Бо з помежи усіх найважливіший обов'язок матері: дістатися у душу своєї дитини, щоб там зацеплювати добро. А воно відродиться у дальших поколіннях, як зерно фараонської пшениці, що переховане через цілі тисячліття не стратило своєї родичої сили.

К. О.

Наше Життя Колись, а Тепер

Хоч холодно і голодно бувало деколи в Старому Краю — то ми не багато цим журилися: молодому усе на вирашки. Життя у рідній хаті мало багато іншої втіхи та радощів, що й тепер годі їх забути.

Але були й тяжкі хвилі. І то багато таких, що їх самі жінки у хаті спричинювали. От, хочби життя між невісткою і свекрухою. Воно по найбільшій часті таке погане було та незгідливе, що й цілі пісні про це наш нарід складав. В зимі, у найбільші морози, ще темна-ніч на дворі, а свекруха будить невістку та жене на ріку прати білля. Невістка мусить сокирою полонку прорубувати та воно багато не помагає: шмаття під руками на па́тик замерзає. А й ціла одежа де лиш капля впала, замерзає та стоїть, як залізна. Вертає невістка до хати скостеніла, заплакана, а воно усім, навіть чоловікові, байдуже. Бо так воно вже бувало, наче приписано, що над невісткою треба свекрусі трохи позбиткуватися.

І тут часом така наша мати трапиться, що хотіла б перед невісткою повередувати. Але тутешня молодь вже на це собі не дозволить. Вона освічена та має шкільного знання більше від мами. Але як мати добра, практична та розум-

на — то й її радо слухає і повинується.

А до цього мама вміє щось, що та молодь дуже цінить: зготовити українську страву. Добре зроблені голубці, чи вареники, це справді присмаки для наших дітей, хоч скільки всякого добра до їди вони тут мають. Та наші молоді жінки не хочуть тут біля цих страв заходитися. Вони кажуть, що це за багато часу забирає, і краще прочитати щось, чи розірватися, ним годинами стояти у кухні. А й це правда, що й на “кеніванім” харчі діти тут ростуть здорові та великі.

Та ми, старші жінки, цим не журимся. Хоч наші невістки мають свій спосіб, як відживляти дітей — то серцем вони до нас привязані. Як у неділю, чи свято зйдуться діти і родичі разом — скількото втіхи, розмов, радості для всіх!

І життя тут несе все щось нового, що розрадить нас та просвітить. Ось почав виходити часопис для нас, жінок, що-то свою газету пильніше від чоловіків читають. Приходить “Наше Життя” число за числом, а я читаю та стільки цікавих річей там находжу!

А Вас, сестри, звиваю: пішіть передплату! Прийде Наше Життя до Вашої хати, прийде своє слово, рада для жінки, наука та розривка.

Анастасія Деревляна.

Є у Вас грядонка своєї землі? Коли так, то зробіть з неї “город на побіду” Патріотичне і хосенне діло, до якого у цьому році влада звиває Вас ще гарячіше, як у минулому. Недостача рільничого знаряддя, що його не виробляють через війну, та фермерського робітника, якого щораз-то тяще дістати — усе разом витворює труднощі в достачанні ярини для цивільної людності. Тому — подягаймо у цьому літі більше на ярині, яку можемо мати зі свого городця, чим на цій, яку найдемо у гросерні!

Звертаємося з проханням до наших читачок, у яких доньки є у військовій або іншій помічній службі: Присилайте їх знімки, які будемо містити у Нашому Життю! Напишіть, які вистки маєте від них зза моря! Цікаві їх листи переддрукуємо.

Діти, як малі — люблять своїх родичів. Коли ростуть — починають їх судити. Як вирости прощають їм усе.

* * *

Жінки-Українки! Поширюйте свій жіночий український часопис “Наше Життя”

На Суспільні Теми

ЧИ ГРОМАДЯНСЬКА ПРАЦЯ ЗА ПОХВАЛУ?

Серед нас, а також серед інших чужинецьких груп в Америці, поширився звичай, що громадяне і громадянки дожидають похвали й розголосу за кожний прояв патріотизму чи праці, яку вони у громадянському життю проявили. Скаже хтось промову, перейдеться з пушкою по салі, продасть кільканацять тикетів на представлення — і вже жде, щоб хтось про це "виголосив зі сцени", чи написав газети.

А вже найбільша пошесть на "похвали і поблісити" поширилася за жертви на громадські чи добродійні цілі. Дійшло до цього, що люде, які дають доляра чи пів, наперед застерігають собі, щоб про це було видрукувано в газеті. І біда як цього не буде! Часто громадянин і громадянка, які місяцями не заглядає до своєї газети, ні цікавиться цим, що у ній пишеться — буде перечитувати цілі сторінки жертводавців, чи борони Боже, його між ними не полишено. Ці, що видають газету скаржаться, що нема місця — та воно багато не помагає. "Таки друкуйте, і друкуйте, бо образяться!" І містять наші газети цього краму на ярди, а ніяк не витолкуеш людам, що на пр. громадянськи з Ньюарку цілком не цікаво, хто ходив зі збіркою в Клівленді, або навпаки.

Є ще такі, що жадають, щоб про їх жертву чи працю проголосити "до всіх газет". Забувають вони, що є наші люде, які передплачують по кілька наших газет, і за це їм честь і слава. Але якою муккою для цих людей є ця сама допись, з цими самими назвками незнайомих діячів, коли надібають її у чотирох чи п'ятих наших газетах!

Ясним є, що таких домагань ніхто не ставить для самої контролі збірки бо контролю відбувається на місцях, в товаристві, людьми вибраними громадою, до яких усі мають довіря. А як цього довіря нема, то й адвердаїзмент в газеті не багато допоможе!

По усіх наших громадах в Америці і Канаді є люде, які щиро, безінтересовно трудяться для громадського діла, й за це ніякої нагороди ні слави не жадають. Скільки є наших трудячих жінок, що при нагоді свят і торжеств жертвують довгі години праці, варять, миють, чистять недосипляючи — часто й не зідять при заставленому столі цього, що самі зготовили. І навіть не дожидають похвали — хоч інші ждуть і збирають.

Ці перші, це правдиві громадянські діячки; це правдиві патріотки, які находять вдоволення у виконанні хосенного діла для громади; у цім, як можуть бачити, що щось твориться, з чого буде добро для загалу.

А крім внутрішнього вдоволення ще й інчий слід у громаді по такій ідейній одиниці лишається: Лишається зроблена праця, а не пусті слова. Скільки одиниць спомежи нашого громадянства не сходило зі сторінок газет: хвалили їх, славили, "п'ікчери" робили і що з цього? Сьогодні газету читають, а завтра вона помандрувала на смітник. Людина побивається за похвалами та для них лиш робить кожну роботу у громаді — а відійде лиш на часок, і сліду не остало з усеї хвали: бочка гуділа поки в неї товкли!

Тому — крайна пора, щоб ми почали інакше дивитися на громадянську працю та патріотизм. Берім собі приклад з Американців: скільки мільонів гроша складають вони тепер на цілі, скільки мільонів промов виголошується для патріотичної пропаганди, скільки мільонів годин праці жертвували американські жінки для Американського Червоного Хреста! А чи багато похвал ми читаємо по американських газетах? Чи подібаємо де цілі сторінки назвиск цих що дарували по кілька доларів? — Ні, ці люде працюють, бо це їхній обовязок супроти вітчизни і громади. І ще довго буде клигати наша громадянська праця, якщо ми не пічнемо таксамо на неї дивитися!

І. Л.

Чи Пора Тепер на Організування Відділів СУА

Так, і велика пора. Творення відділів СУА є все актуальним все на часі. Тому що СУА не є організація створена під впливом часового напрямку політичного, чи якої одноразової потреби суспільної, яка зі зміною обставин, чи політичних перемін стає не актуальною.

СУА це витвір внутрішньої еволюції, це вислід поступу і духового розвитку нашого жіноцтва. Це організація, яка в суті річи виробляє нашу жінку на свідому громадянку, розбуджує у неї зацікавлення громадськими, суспільними і політичними справами та вказує на ці завдання, які стають перед нами з кожночасною зміною обставин.

СУА гуртує наше жіноцтво, творить силу, а напрям праці ускладнюється згідно з потре-

Юлія М. Шустакевич.

ЧИСТОТА

Майже неможливо уявити собі, як виглядали люде в давних часах, коли в них не було мила. В теперішних часах людина так привикла до чистоти, що мило — це конечність, і колиб так знечевя одного прекрасного дня забракло того середника чистоти, людина опинилася у великому клопоті, а вже господарям та матерям то хоч сядь і плач.

Кажуть, що ніхто не знає відкіля взялось перше колесо, хто його спорядив. Також говорять, що ніхто не знає відкіля взялось мило. Ну, про колесо не берусь писати, бо не знаю хто його спорядив і відкіля воно прикотилось на вигоду людині, а про мило я ось зовсім ненарошно дізналась, і тому бажаю про цей середник чистоти дещо подати, поки забуду. Мусимо одначе повернутись за його початками на много літ в минулийну.

Одного гарного весняного ранку, гурток фенікійських жреців (священників) одітих в білі довгі ряси; вів за місто гарно вгодоване телятко, щоб там на відповідному костирі віддати його в жертву і після тодішнього звичаю спалити його на славу богу. Покладено звязане телятко на костир і коли полумінь огортала його тілице, тоді прискали іскорки горючого товщу і спадали на попіл. Жреці молились при цім, знявши очі до неба, а коли огонь погасав, відходили спокійно з легким серцем, що сповнили жертву.

Згорілі каплини товщу з цієї жертви спливали поволі разом з попелом до поблизького потічка, а відтак до річки,

де перемінювались у чистеньку, загадочну, ріжно-колірову струю. На плесі річки гуляв збиточний вітер і заганяв ці ріжнобарвні струї під береги, де здорові Фенікійки прали білля. Пряниками — думаєте — як колись у нас на Україні? Ні, вони прали білля своїми здоровими брунатними ногами. Такий у них був звичай. Вони тупцювали ногами по білліу наче гуляли козака або "теп-денс" Річка ця скоро набрала великої слави між фенікійськими господарями, і не диво, ніде в другому місці не пралось білля так гарно і чистенько, як ось в цьому затишному беріжку. Господині вже почали було вірити у якусь чудотворну силу цього берега.

Аж ось одна молода Фенікійка, жвава прачка, цікава собі нівроку, з особлившою відвагою, пішла берегом у слід за цією загадковою струєю аж зайшла під костир, звідки котився потічком попіл змішаний з товщем. Так винайшла причину чудотворної води, в якій господині чистіше як деінде прали своє білля.

У такий зовсім випадковий спосіб, Фенікійці почали виробляти з товщу мило з першу у плинному стані додаючи до цього пахощів. В кількисот літ пізніше, коли Галійці захопили Рим, вони уживали на своє ясне та кучеряве волосся якийсь густий лепкий плин. Римляне, що з природи мали чорне волосся, забажали і собі цього густого плину, думаючи, що дістануть від того ясне та ще — й кучеряве волосся. Почали отже мастити собі голови цією густотою. Якже здивувались, коли їх волосся не стало ні ясне, ні кучеряве, та зате було чистеньке, як ніколи передтим, надзвичайно лискуче і легке, як шовк. Цей факт взяли собі дуже до серця самі Римлянки. Вони счинили правдиву революцію. "Миля хочемо" — кричали вони! І так довго докучали своїм чоловікам поки вони в кінці почали цей густий леп уліпшувати, очищувати, заправляти всякими пахощами, то-що. В кінці оснували вирібню, себто фабрику мила, яке очевидно перейшло свою еволюцію, а пізніше його виробляли з ріжних оліїв.

Першу фабрику мила оснували у місті Пюмпеях, яке, як знаємо з історії, було засипане страшним вулканічним вибухом Везувія у 79 році по Христі. Руїни цього колись цвітучого міста видно ще до-

(Продовження на сторони 8-ї)

(Продовження на сторони 4-ї)

Theodosia Boresky.

WOMEN DON'T WORK

It seems there was once a Ukrainian farmer named Clem. He was known to the villagers as a hard-working and thrifty fellow. He was a good husband too, as husbands go. However, he had one fault which eclipsed all his good points in the eyes of the women of the village. He always came home from the fields with his team complaining loudly how hard he worked, in fact, how hard all men worked, while the women stayed home and took life easy.

"For it's no work," said Clem, "to cook the bulba (potatoes) milk the cows, wash and mend the linen. That's just a pleasant pastime!"

For a long time Clem harped on this topic while the women listened patiently until one day Clem's wife, Eva, tired of his complaining and decided to teach Clem a lesson. So when he came home that night grumbling as usual how hard he worked while she took life easy at home, she said, "Save your breath, my good man, I know your speech by heart now! Since you say that women do nothing all day and only you do any work, suppose we exchange our jobs. I'll go into the fields with the team to plow and you stay home and take my place."

"What! You plow? What do you know about it?" laughed Clem derisively.

"We'll see! Tomorrow we'll have a try-out," replied short and ample Eva, looking up into the face of her tall and lanky husband Clem.

Eva slipped out early the next morning before Clem was up, quickly harnessed the horses and took the team out to the fields to plow. Clem stayed home. He had to cook the dinner, tidy up the house, feed the pigs and milk the cows.

He didn't know where to begin! The pigs began squealing so he went to the pigsty to attend to them first. It took some time before he had them fed and quieted.

While he was putting the house in order he heard the tinkle of bells telling him the cows were coming home from pasture for their noon milking. He dropped what he was doing to go out to the stable.

He milked the cows and placed the full bucket of milk near the cow he had just finished milking while he went to look for another bucket. The cow, backing up, kicked it over and the milk spilled all over the floor. Clem swore and at the same moment thought of dinner. He'd better start the fire going and set the corn meal on to cook.

Clem had forgotten to close the house door and in the mean-

time the pigs got in. While chasing them out he tripped and fell striking his head on the door-jamb. As he put his hand to his head to feel the lump swelling there, he heard the cows mooing in the stable, for he hadn't fed them yet!

He had to climb into the hayloft to get the hay. Coming down in a hurry, Clem fumbled for the step on the ladder, slipped and the ladder overturned. A stick of wood protruding from the hayloft fortunately caught Clem by the seat of his pants and he swung there while the hay dropped from his hands.

At that moment he heard a knocking at the house door. "There's nobody home!" yelled Clem. The visitor, a beggar, came to the barn door and seeing Clem hanging there, helped him get down.

"Oh, my!" cried Clem in an anguished tone, "the 'kulesha' must surely be scorched by now! What will Eva think when she comes home to dinner? The house is in disorder, the cows are hungry and there is no dinner ready! My, my, my!" clucked Clem dejectedly, "What will she say?"

The beggar was barely past the gate when Eva arrived. She hardly recognized the yard and little house she had left so neat and tidy that morning. It seemed as if a tornado had struck it!

The milk had foamed into puddles in the stables; the hay was sprayed all over the usually neatly swept and clean barn floor; the ladder was lying in the middle of it. Running into the house, she saw there too everything was topsy-turvy and scattered all over the floor.

"What is the meaning of this? What has happened here?" cried Eva in a terrified voice.

"Well, you see it was like this," lied Clem glibly, "the gypsies were here. They wanted to steal the pigs. I had such a hard time chasing them, they messed up the whole place, as you can see. Finally they stole the milk and ran away."

Eva smiled to herself slyly, seeing very plainly through Clem's explanations but she kept her tongue in her cheek and started to cook the dinner, borsch and corn meal.

Before long, the house was neatly set in order, the barn swept, the ladder in place and the cows milked, fed and sent to pasture again.

After dinner Clem heaved a great sigh of content and without a word hurried out, picked up his whip and cracking it joyously, took the team out to the fields to plow.

From that time on Clem be-

Tolerance

When the other fellow acts that way, he is ugly; when you do, it is nerves.

When he doesn't like your friends, he's prejudiced; when you don't like his, you're simply showing you're a good judge of human nature.

When he picks flaws in things, he's cranky; when you do, you are discriminating.

When he tries to treat someone especially well, he's toadying; when you try the same game, you are using tact.

—DIGEST.

Little Tips on Keeping Fit

Here are several little tips to Managing Directors and any others who are too busy to take any physical exercise.

1 Whenever you walk, walk quickly and take long strides.

2 When you rise from your office chair, rise without using your hands.

3 When you stand up, stand erect. Stand straight, with your shoulders back.

4 Whenever you think of it, take several long breaths.

5 When you pick up anything from the floor, stoop without bending your knees.

Efficiency Magazine, London.

came a model husband and never complained that he was overworked while the women stayed home and did nothing. He had learned his lesson and realized that a woman's work is just as tiring as a man's if not more so, and that to make a home what it really means a woman must stay in it.

ЧИСТОТА

(Продовження зі сторони 3-ої)

сі. Помпеї отже були колись мила і з відтілю розійшлося воно у широкий світ.

В наших часах маємо мило у всяких формах: плинному стані, спорошковане, у пластиночках, то знов у різнобарвних кусках твердої форми. Тепер в часі війни, власти нагадують, щоб господині були обережні з милом і уживали його ошадно. І милання з прання шкода вилити в канал, бо саме таке милання добре є вилити під цвіти на городець. Вода з милом нищить всякі насікоми, які часто обсідають рослину.

В гасі війни особливо мусимо щадити цей середник чистоти, бо не тільки його потребує населення і наша армія, але і всі інші краї: у першу чергу ті, що знищені війною. Саме туди наш уряд буде змушений посилати мило, чи то як добровільну поміч, чи в торгівлі. Вдержати чистоту у знищених війною краях це не шутки. Це є дуже важне і конечно завдання, щоб запобігти всяким пошесним недугам. Слід зазначити, що Американський Червоний Хрест, який розуміє конечність чистоти у краях діткнених війною, найперш очевидно в Європі, вислав туди уже чотири і пів мільйонів фунтів мила.

Ось так за тисячі літ згадуємо цю молоду Фенікійку, яка своєю звичайною жіночою цікавістю принесла людству такий благодатний середник чистоти, яким є отсей так дуже пожаданий кусочок мила.

ZAKHAR BERKUT

By IVAN FRANKO

FIRST ENGLISH LANGUAGE EDITION

by Theodosia Boresky

THE STORY OF A MOUNTAIN SAGE AND HIS DEMOCRATIC IDEALISM: THE LAST FREE UKRAINIAN COMMUNITIES IN THE CARPATHIAN REGION DURING THE 13th CENTURY. THEIR STRUGGLE AGAINST THE GREED OF THE PRIVILEGED CLASS OF BOYARS AND AGAINST THE DREADED MONGOL HORDE.

The people were caught between the double-dealing tactics of the boyars and the conquering Mongols whose military successes were due less to their own prowess than to the weakness of a vast nation of people whose collective strength and effective cooperation had been undermined and impaired by craft and treachery of self-seeking factions.

THE PRESERVATION OF THE TIME-TESTED DEMOCRATIC FORM OF GOVERNMENT AND THE PROGRESSIVE SYSTEM OF COOPERATION BETWEEN FREE COMMUNITIES IS THE MAIN THEME OF THE BOOK

Against the background of warfare, adventure in primeval mountain wilds, the problems of a war-torn nation there has been written the romances of the son of the peasant sage and the daughter of a proud and crafty boyar.

BRIEF SURVEY OF UKRAINIAN HISTORY INCLUDED IN THE VOLUME

SPECIAL PRE-PUBLICATION PRICE \$2.15 incl. mailing
THEODOSIA BORESKY

390 Ferry Street

New Haven 13, Conn.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ВІД. 5 СУА, ДЕТРОЙТ МІШ.

Звіт річної діяльності. Коли дня 1 лютого, 1943, Анна Сірко, нововибрана голова 5 відділу перебрала урядування, вона заохочувала і взивала членок до активності, якої вимагає надзвичайний воєнний час.

І так 14 лютого 5 і 26 відділи СУА уладили спільно Академію в пам'ять Ольги Басараб. Половина доходу з цієї імпрези пішла на парохіальну школу в Гемтремку, а другу половину призначено на дарунки для жовнірів Українців у збройних силах Америки.

Членки 5 відділу працюють в українським юніті А. Ч. Х., а коли в березні була збірка на ту ціль, наші членки зібрали \$1,349.02, а загальна сума від всего нашого жіноцтва, принесла 7,500 дол.

В концерті в честь Т. Шевченка, який уладила федерація членки 5 відділу брали активну участь. Заходом 5 і 26 відділів СУА уладжено представлення, з якого дохід призначено на пакунки для наших жовнірів. В квітні, оба ці відділи зайнялися посилкою пакунків, їх було 255, на суму 552.57. Комітет не мав досить гроша, для того удався з проханням до о. пароха Тиханського, який заголосив збірку в церкві що принесла 70.47 дол., а також деякі парохіяне зложили на руки о. пароха 75 дол з призначенням на пакунки.

В травні був "I am an American Day" де членки 5 відділу брали участь в поході, й продали Воєнних Бондів на 4 тисячі долари.

Дня 23 травня уладжено День Матері. На підвишені салі стояла таблиця на якій були написані імена членок та їх синів що в армії. Для матерей була приготована гостина.

Через літо не було жадних підприємств, тільки одні збори де вибрали делегатку на конвенцію СУА.

В вересні праця зачала знов оживати. Уладжено відчит і бінго на дохід Вор Чест. Відділ 5 брав активну участь в Листопадовім Святі парохії в Гемтремку, як теж святі Листопадовім Української Федерації, займаючися збіркою на Вор Чест.

Дня 5 грудня відбувся 10 літній ювілей 5 відділу, з багатю програмою: декламація п. Е. Лисак; звіт 10 літньої діяльності, А. Хомяк, секр. відділу; сольо спів п. Д. Атаманця який проводив теж хором ім. Котляревського; Головний реферат п-ни Марії Бек і привіти від місцевих відділів СУА. Центра-

лі СУА й прихильників 5 відділу. Дохід в сумі 191.20 дол., призначено на повоєнний фонд допомоги.

На зборах в квітні 1943, Анна Сірко, голова піддала думку щоб членки оподаткували себе на повоєнний фонд допомоги. По дискусії запала ухвала, оподаткувати членок по 25 ц. місячно. З тих вкладок на повоєнний фонд прийшло до кінця року 59.25, з Дня Матері 78.27, з бінго 27.84, з ювілею 191.20, разом по кінець 1943 фонд допомоги мав 367.06 дол.

Збірка 5 відділу для А. Ч. Хреста за 1943 рік, 1,349.02. Висилка пакунків жовнірам на Великодні свята 1943, \$552.57; збірка в листопаді на Вор Чест \$559.40.

Хоч не було гучних забав ні великого розголосу, уряд і членки старалися щиро працювати так для відділу як і для української громади взагалі. Цею дорогою складаю подяку усім, що словом чи ділом причинилися й допомогли 5 від. СУА до так успішного 1943 р. праці.

Анна Сірко, голова 5 від.

ГЕМТРЕМК, МІШ. ВІД. 26 СУА

При поважному числі членок тов. імені Ольги Басараб, 26 відділу СУА відбулися річні збори, дня 30 січня, 1944. Після звіту делегатки К. Хомяк з 2-го Конгресу Українців у Філадельфії, була дискусія й рішення закупити якнайбільше Воєнних Бондів на аплікації У. К. К., як теж брати якнайактивнішу участь в акції А. Ч. Хреста. Ухвалено теж уладити в цім році ряд підприємств на повоєнну поміч українського народу.

Звіти урядничок з 1943 року виказали, що 26 відділ уладив в тому році такі підприємства: Академію в пам'ять Ольги Басараб, представлення й бінго, разом з 5 відділом СУА. Сам 26 відділ улаштував: Свято Матері, День Батька, концерт з одноактівкою, і 2 рази бінго. З цих підприємств прибуло 861.24 дол., які видано на різні добродійні цілі, з більших сум треба зазначити 100 дол. на Музей в Стемфорді; 207 на пакунки для жовнірів у збройних силах. До Централі, СУА виповнено всі зобовязання, включно з 25 на Пресовий Фонд СУА.

З минулого року в касі остало 600 дол., з цього призначено 200 дол. на повоєнну поміч. В січні 1944 року 26 відділ улаштував ще Свят Вечір, а чистий дохід 200 дол. розділено, 100 на будову нової української школи при парохії, та інші на-

родні установи.

Членки 26 відділу зібрали для А. Ч. Хреста 2,100 дол., а на Вор Чест 312 дол. Під проводом пані Байло, наші членки шують для українського відділу А. Ч. Хреста, а членка п. Гузар працює як Nurse Aid in Michigan Children's Hospital, при Blood Bank Department

На місячних зборах завжди читаємо обіжники з Централі СУА й цікаві статті з українських газет. Членки уладжують теж Культурні Вечорки, де самі підготовляють відчити на різні актуальні й історичні теми, й завжди співпрацює з громадно в усіх народніх обходах.

На 1944 рік до уряду ввійшли пані: М. Прокопович, голова; М. Будор і А. Михальчук, заст.; К. Хомяк, рек. секр.; п. Гузар, заст.; Г. Бабій, кор. секр.; М. Стойко, фін. секр.; К. Кардаш, заст.; Анна Стецько, касієрка; Н. Байло, заст.; Т. Гайдук, Т. Голенді, п. Козак, контрольна комісія; В. Добуш, К. Бук, Е. Фідик, завід. хорих; С. Чупка і Фідик, прапорниці; А. Зенюк, Ю. Кульчицька, заст.; до гостинного комітету вибрали п.п.: Владика, Бук, Кульчицька, Ткачук, Добуш, Зенюк, Белиця, Скорупа, Бабій, Заблоцька, Крачківська.

По виборі уряду вирішено ще важні справи та обговорено план праці на 1944 рік. Членки постановили підпирати свою газету Наше Життя, й при кожній нагоді збирати на її піддержку.

Катерина Хомяк, секр. 26 від.

ОКРУЖНА РАДА НЬО ЙОРК

Річні збори Округної Ради відбулися 6 лютого ц. р. Присутні були п.п.: від 1 відділу: Олесницька, Абрагамовська, Кмець і Дерех, 3 від.: Марусевич, 4 від. Ярема, Бенцаль, Стефанович, 8 від. Дзюма, Дроздик, Хомів, 43 від. Бринь, Чолій, 53 від. Мудрик.

Голова, п. Бенцаль вторила збори, після чого п. Олесницька, яка була делегаткою Округної Ради на Конгресі в Філадельфії здавала з нього звіт. Також розказала про працю Головної Управи СУА в Філадельфії зокрема про видавання і розсилку "Нашого Життя" На зазив жертвенности на нашу пресу відгукнулися присутні п-ни Ярема, яка жертвувала 25 дол., п. Лятошевська 5 дол. і п. Хома 5 дол.

П-ні Бенцаль здала звіт з діяльності Окр. Ради за цілий рік, задержуючися довше на діяльності у Федерації Жіночих Клубів в Нью Йорку, до я-

кої Окр. Рада належить. Остання конвенція саме відбулася дня 4 лютого, в готелі Астор, і членки Окр. Ради, які там були довідалися багато цікавого про працю американського зорганізованого жіноцтва. Праця в АЧХресті, допомогла акції боротьби з дитячим параліжем, опіка над каліками, дітьми — врешті вплив на ріжні мійські справи, для якої-то цілі Федерація висилає часто делегаток до Олбані на конференції з членами станового усталодавчого тіла. Крім інших замітних одиниць членки СУА на цій конвенції мали нагоду вислухати дуже цікаву лекцію хінського конзуля про сучасне хінське жіноцтво, та побачити бувшу фільмову зірку Мері Пікфорд, яка теж промовляла та роздавала автографи.

Фінансова секретарка п-ні Лятошевська здавала звіт з цього, якими квота починається Округна Рада до збірок на ріжні цілі: вони видатні, і їх Окр. Рада передає усе через наш Об'єднаний Комітет Організації міста Нью Йорку.

Намічено плян праці на будуче та вибрано через аклямацію цей самий уряд на рік 1944. Голова: п. Бенцаль, містогорова: п. Марусевич, секр: п. Стефанович, касієрка п. Лятошевська.

К. Стефанович.

ФИЛАДЕЛФИЯ, ПА.

Відділ 46 ім. Ольги Басараб

Дня 11 березня ц. р. наш відділ уладив концерт в пам'ять своєї патронки, Ольги Басараб. Хоч з незалежних причин спізнений дещо датою — то всеж випав неменше вдатно, дякуючи в першу чергу Преподобним Сестрам Василіянкам з Факс Чейс, які зі шкільними дітьми взяли участь у програмі. Виступила теж на концерті наша співачка п-на Анна Матковська, хор Степана Марусевича, врешті деклямації та реферат п-ні О. Штогрин. По концерті гості засіли до смачної перекуски, яку злагодили членки відділу, а п-ні М. Горохівська стала покликувати бесідниць, які переповідали героїство Ольги Басараб та взивали присутних до громадянської праці, ідучи за приміром Цеї, що посвятила їй ціле своє життя. Промовляли п-ні: О. Лотоцька, П. Панамаренко, О. Штогрин, Юлія Бурак від Клубу Воєнних Матерей і А. Кульчицька від Укр. Відділу АЧХреста, та інші. На кінець п-ні М. Горохівська попросила гостей

(Продовження на сторони 8-ій)

УКРАЇНСЬКЕ ОПЕРНЕ МИСТЕЦТВО

(Докінчення.)

По Лисенку зазначились ще як оперні композитори Ярослав Лопатинський ("Еней у пеклі", комічна опера на тему "Енеїди" Котляревського) та Денис Січинський, котрого героїчна опера "Роксоляна" є помітним твором в новітнім опернім стилі. Обі опери ставив український театр у Галичині. Натоміть на Великій Україні, а опісля і в Галичині і в Америці, помітним успіхом втішалася лірично-драматична опера "Катерина" Миколи Аркаса, б. адмірала російської чорноморської флоти і великого земельного власника (з грецького роду). На укр. сцені в Америці вивела її в Нью Йорку зразу пі Юлія Шустакевичева, опісля пі Марія Машир, а в р. 1943 Антін Рудницький (з Марією Сокіл в ролі Катерини).

Великі перевороти на Україні, що зачались революцією з 1917 року, не сприяли дальшому правильному розвитку української опери. Правда — гетьман Павло Скоропадський оснував велику "Державну Українську Оперу" в Києві, доклавши організації її любителів укр. мистецтва, бл. п. Петрови Дорошенкові, міністри мистецтва. На цю оперу асигновано мільон карбованців з державного скарбу а другий мільон дав сам гетьман зі свого майна. До опери заангажовано найкращі сили, між іншим славного Шалаяпіна, якого добуто з большевицьких рук з Москви, а який зобов'язався вивчити українську мову і співати по українськи. На жаль — оце на великі розміри почате діло зістало перерване повстанням проти гетьмана, за чим пішли літа величезного заколоту і большевицьких страхів на Україні. Самого Петра Дорошенка большевики розстріляли. Чимало визначних оперних артистів також загинуло або розбіглися на чужину (ось як: Марія Машир, Михайло Швець, Микола Карлаш та інші, що опинились в Америці). На чужині (в Америці) опинився і визначний оперний диригент і композитор Петро Печеніга-Углицький.

Вони пробували створити український оперний театр в Америці і одного часу (1928 р.) здавалося, що їм це поведеться. Молодий менеджер Укр. Народного Дому в Нью Йорку, п. Іван Добрянський, дав їм до розпоряджності сцену і фонди цього Дому і через якого пів року виставлявано там справді по мистецьки укр. опери ("Запорожець", "Ноктурн", "Катерина") та оперети. На жаль, партійні драки підкопали "Нар. Дім" та його театр і ціле

підприємство збанкрутувало.

Коли відносини на Україні дещо усталились і в Радянській Україні почався курс т. зв. українізації (за Скрипника і Шумського), в Києві, Харкові, Одесі і т. д. повстали українські державні оперні театри та поставили всі давні ще укр. опери Артимовського, Ніщинського, Лисенка, Вахнянина, Січинського тощо. Але нові помітні опери не появились у цьому часі. Дух обставин не сприяв тому. Компонувати в українським дусі (цебто: в дусі української традиції) було небезпечно, щоб не впасти в підозріння "націоналістичного ухилу", а годі знов було викресати мистецьке творче одушевлення по "партійній" чи "марксістській" лінії. Так і остає Радянська Україна безплодною. І в Галичині нічого нового, крім Михайла Гайворонського "Лицарі Залізної Остроги" (комічної опери з життя Січових Стрільців), не появилось.

Опера "Довбуш" д-ра Анто-на Рудницького, диригента опер, писана в модернім стилі гранд-опери, ще не була ставлена.

Таксамо не ставлено ще великої драматичної опери "Відьма" (або "Знахорка") Павла Печеніга-Углицького, б. професора Імператорської Академії Мистецтв в Петербурзі і оперного диригента, що тепер проживає в Нью Йорку. Судячи по його великій оркестрально-вокальній симфонії, яку проф. Углицький вивів був і Карнегі Голл в Нью Йорку (1936 р.), ця опера буде твором модерного музичного стилю на великі розміри.

"Метрополитан Опера" в Нью Йорку, готова виставити її на своїй сцені, а це вже само свідчить про вартість цієї опери. Іде лиш про великі кошти вистави, бо вистава кожної нової опери все є значно коштовніша, як старих опер. Американці Українці повинні допомогти до вистави цієї опери, бо це не лишень, що прославить українське ім'я, але й може дати початок до розвитку укр. опери на чужині, коли у Старім Краю оперна Муза мовчить.

Взагалі Українці повинні більше цікавитись своїм оперним мистецтвом, бо маємо в Америці визначних оперних композиторів та маємо співацькі сили для виведення опери (пані: Сокіл, Лепкова, Машир, Гринецька, п.п. Голинський, Козакевич, Ординський і др.) — а відповідно виставлені укр. опери можуть звернути увагу чужих на укр. культуру та зискати симпатії для України.

БЛЯ ХАТИ І КУХНІ

Боротьба з молями

Не самі лиш радощі приносять господині весна. Вправді сонце вже добре пригріває, і щораз рідше треба збігати до печі та докидати вугля. Але в місци цього приходить нова праця у хаті: весняні порядки та переховування вовняних річей на зиму. З порядками ми здебільша впоралися до Свят, а тепер лишається боротьба з молями до якої треба забиратися швидко, поки вони ще не встигли зробити багато шкоди.

Добре є призначити у хаті одну шафу, така, яка щільно замикається, на усі речі, що їх переховуємо на зиму. Якщо вона є у соняшній кімнаті — то тим краще, бо молі не люблять світла. Шафу треба знутри витерти шматкою, намоченою у "фліті", або у іншим протимолевім плинні. Якщо можемо посвятити дещо більше часу — добре виклеїти цілу шафу з нутра папером, який купуємо до завивання річей проти молів.

Одежу, призначену на переховання, треба дуже докладно витріпати та вищіткувати. Добре ці речі дати передше до хімічного чищення. Але тому, що тепер у війні воно дорожче коштує і часто невиконане, так як треба — шлім до хімічного чищення лиш це, що до справді годі вичистити дома.

Футрянні коміри, футра, яких не даємо на переховок треба вичесати рідким гребенем, витрясти і витріпати з порошу. Але обережно, щоб не рвати волосків. Тоді покропити плинном який можна дістати у даймовім склепі, призначений для цієї цілі, та щільно завинути у протимолевий папір.

Светри, вовняні рукавички, скарпитки і т. п. треба випрати і витріпати. Вистелити скриньку або пуделко куснем чистого полотенця (може бути зі старого простирала), складати речі плоско верствами пересипаючи нафталіною. В середину в рукавиці, скарпитки, також у кишені плащів добре вкладати газетний папір. Молі не люблять запаху друкарської фарби і не множаться у її сусідстві.

Коли скринька повна річей — зашіймо щільно полотно та вставмо скриньку у шафу. Треба щоб шафа, у якій переховуємо річі на зиму, щільно замикалася, а втвораймо її серед літа якнайрідше.

Омлеті. Тепер, коли яйця подешевіли, а заповідають, що менше буде мяса — добреб практикувати дещо та навчитися робити добрий омлет. Коли вміло зроблений належить

до вибагливих страв. Має теж цю прикмету, що дається швидко приладити і комбінувати з яриною, сиром, мясом, грибами, джемами.

На одну особу беремо два яйця. Коли прямо з холодильни — то бодай подержім яйця хвилину дві у теплій воді, щоб не були надто зимні, бо омлет не виросте. На одно яйце додати одну ложечку молока. Вбити сильно, але коротко й зараз вилляти на гаряче масло на пательні. Тепер, у часі війни, можна мішати масло (або й цілком заступити) з рослинним або курячим товщом. Як омлет починає смажитися — підносити краї лопаткою або широким ножом, щоб рідке зверху спливало та смажилось.

Як видно, що по середині омлет стинається — наложити теплої ярини, мяса, грибів і т. п., закинути одну половину на другу, та ще хвилину подержати на меншій вогні.

Третій сир, горішок, усмажені гриби, або покраяну шинку можна зимні додавати до вбитих яєць, вимітати і смажити.

Морожене тісто

Фред Райх, який є кухарем повітряної транспортної компанії в Шикаго винайшов спосіб заморожування тіста, що його можна держати в холодній і вживати в міру потреби. Для мороження надається тісто, у якому є багато товщу — таке з якого печемо солодкі булки, плячки і т. п. Тісто можна переховувати аж три місяці, вживаючи до печення скільки і коли треба.

ПАЙКУВАННЯ НА МАЙ

Цукор: Значок ч. 30 і 31 в книжці 4 важний для купна 5 фунтів цукру на необмежений час. Значок ч. 40 важний для 5 фунтів на домашнє консервування овочів.

Мясо, товщ: Червоні значки А8 до М8 в книжці ч. 4 важні на необмежений час. Від 23 квітня важні значки N8 до Q8 теж на необмежений час. Кожний червоний значок має вартість десятих поінтів.

Зливки товщу: Два мясні поинти за один фунт.

Консервовані харчі: Сині значки А8 до К8 в книжці ч. 4 важні на необмежений час. Значки L8 до Q8 важні починаючи з дня 1 мая теж на необмежений час. Кожний синій значок має вартість десятих поінтів.

Черевики: Значок літаковий ч. 1 з книжки ч. 3 важний на необмежений час. Значок літаковий ч. 2 важний починаючи з дня 1 мая.

Елсі Сингмастер

ДРУЖБА

(Докінчення)

Як вийшов на міст — прошибаючий крик вирвався з його грудей. Опять світло у маминій кухні було невидиме; опять простягалася аж до його ніг, широка ясна лента, по якій спокійно ступали корови. Закликав пса — але цей не з'явився, бо чотири дитячі ноги вже понесли його були до молодого чоловіка, який стояв на порозі. Перед ним стояла Шелінгова, з ліхтарнею у руці. У другій держала звій грошей.

“Я не хочу їх брати” — казала вона. “Він був для нас, як людина” Побачила хлопця що повз краєм освітленої дороги.

“Я дуже вам вдячний” — відказав молодий чоловік. “Там маєте і для хлопця дещо”. Видав острій приказ і пес кинувся до авта. Зірвався шум, хряскіт коліс об каміння, і світляна лента почала звиватися, поки уся не зникла.

Шелінгова чекала на хлопця на порозі хати.

“Ходи, мій маленький!” — Поклала руку на його рамя і з жахом крикнула: “Алеж ти мокрий!”

Хлопець не міг вимовити ні одного слова. Стояв зі скривленим лицем і дріжав. Мати торкала його руками і поривчасто випитувала:

“Що сталося? Ти був у воді? Як з тобою?”

В решті хлопець добув голосу.

“Я впав у річку. Він мене витягнув на беріг. О мамо, мамо” — і занісся плачем.

Шелінгова занесла хлопця у хату, роздягла та почала натирати дріжуче тіло. Положила у постіль та тепло прикрила. Корови довго чекали на неї цього вечора.

Та вже у ранці хлопець знова пішов за коровами. Ледея купіль хоч не пошкодила йому, то всеж — рухався він поволі. Вертаючи вечером плакав нишком, надто прибитий горем, щоб завважити грозу тіней.

Одного листопадового вечора хлопець вертав з пасовиська, як вже було зовсім темно. Значевя почув він за собою швидкі кроки і соління. У хлопця завмер дух, та за хвилину радісне “це ти!” — прошило воздуху.

“Він був коло мене!” — кликав він мамі на зустріч. — “Відпровадив мене через міст, а потім вернувся”.

Другого вечора хлопець знова вернув додому з лискучими очима. “Він і сьогодні був зі мною, аж до мосту. Він пам'ятає про міст”

Рано Шелінгова питала молодочаря, як відбирав молоко, чи

не можнаб купити цього пса для хлопця.

“Він коштує дві сотки доларів, а цей молодий Гормонс якби забажав місяця, то теж його мавби!”

Пополудни прийшов сам Гормонс, щоб випитати Шелінгову, чи пес до них не заходить.

“Скажіть хлопцеві, щоб нагнав пса до дому, хай кине за ним патином і не дозволить йому зблизитися до себе” У молодого чоловіка починала накіпати злість.

Мама повторила Джеймсові цей приказ, та хлопець тільки розсміявся: “Він принісби патинок назад до мене! Але я його відошлю” — продовжав поважно. “Я не хочу, щоб хтось думав, що ми хотіли вкрасти йому пса!”

Наступного вечора Шелінгова вийшла з хати та ждала на Джеймса коло мосту.

“Ти недобрий псисько!” — кричала вона узрівши Робіна біля Джеймса. “Ти ледачо! Вертай негайно туди звідкіля прийшов!” — Але як поглянула на чорну глибін під мостом — голос її злоскавів і вона благогально додала:

“Прошу тебе, вертай додому!”

За тиждень молодий чоловік опять у них з'явився.

“Ти змарнував мені собаку!” — кричав до Джеймса. “Він зовсім розволочився. Затям собі, що я буду його бити, коли не проженеш його від себе!”

“Завтра його прожену” — постановляв собі хлопець у вечорі. І це завтра протяглося з дня на день, через шість днів, а хлопець нічого не міг вдіяти.

Семого дня пес прибіг тяжко дихаючи, дігнавши хлопця вже на самому мості.

На його шерсті видні були сліди батога і він впав на землю пройшовши ледви ще кілька кроків. Джеймс з острахом закликав маму та вони обоє втягнули собаку у кухню. Хлопець сів на підлозі, гладив його побиті плечі і плакав.

Хтось застукав у двері. Шелінгова втворила і автомобілеве світло освітло кухню.

“Хлопець відгонював пса, кидав у него патином, та воно нічого не помагає” — боронилася жінка.

Чоловік стояв в дверях та розглядався по хаті. У його очах видні були сліди боротьби — зі самим собою.

Врешті виразно та остро він сказав: “Можете його задержати”

“Чи на все?” — кликнув хлопець.

“Так,” — відповів молодий чоловік — “на все”

СТЕРЕЖІТЬ ВАШІ ФУТРА!

- Переховайте їх через літо у власнім FUR STORAGE VAULT Михайла Туранського.
- Хочете переробити їх на інакшу моду? Давайте їх до відомої фірми Михайла Туранського.
- Маєте щось до направи? Принесіть футра до Михайла Туранського.
- Хочете купити нове футро? Купіть його у Михайла Туранського.

Чи ви хочете купити футро, чи дати його до направи чи перерібки, чи переховати його у FUR STORAGE, це все можете зробити З ДОВІР'ЯМ-у

Michael Turansky

350 SEVENTH AVENUE

NEW YORK CITY

Between 29th and 30th Streets

16th floor

Lackawanna 4-0973

З ДІЯЛЬНОСТІ КЛЮБУ ВОЕННИХ МАТЕРЕЙ У ФІЛАДЕЛФІЇ, ПА.

Дня 19 вересня, 1942 року, на зборах Округної Ради С. У. А. засновано Клуб Воєнних Матерей і Жінок. Пані Олена Лотцька тодішня голова Округної Ради перепроварила збори. Всі присутні згодилися щоб організувати Клуб Воєнних Матерей і висилати дарунки на свята для наших вояків у збройних силах Америки. До Клубу вписалося 14 членок. До уряду ввійшли пані: Юлія Бурак, голова; Ольга Фостик, заст.; Оксана Стасюк, секр.; Анна Марич, заст.; Людвіна Пеленська, касієрка; Розалія Кісь, заст.; Контрольорки: Павліна Панамаренко, Анна Бутрин, Пелагія Малиновська. Головою до закупна річей до пакунків вибрано Марію Бабяк. Дотепер вписалося до Клубу сто членок. Вже вислано четвертий раз святочні дарунки, цього разу вислано понад двіста пакунків разом зі святочними желаннями і прекрасними писанками, які писала п-і Софія Василенько. По кожній висилці пакунків Клуб дістає дуже гарні листи від наших вояків з подякою за дарунки і як глибоко цінять нашу працю.

Велику прислугу зробила Округна Рада С. У. А. бо дала нам позичку 50 дол. на першу висилку пакунків. До кількох місяців позичку звернено Округній Раді. Богато річей до пакунків комітет закупив в склепі панства Фостиків по гуртових цінах. До тепер улажено свячене, кард парті, представлення, балъ, пікнік і вчасі Різдвяних Свят членки ходили по коляді.

Минулого місяця кілька членок Клубу Воєнних Матерей відвідали ранених вояків в шпиталях Нейві і Вели Фордж і доручено маленькі дарунки воякам. На кожнім пакунку було зазначено що дарунки передають українські Воєнні Матері з Філадельфії. Клуб зложив на А. Ч. Хрест, і Юнайтед Вор Чест, дав допомогу українському хорому воякови, вислав цвіти для помершого вояка Івана Гавриленка, і жертвував 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

До Клубу вписалося багато жінок які ще не стоять в рядах Союзу Українок, але маємо надію що з часом кожна членка Клубу Воєнних Матерей, стане членкою Союзу Українок і переплатницею Нашого Життя.

Оксана Стасюк, секр.

Увага! — Бостон і Околиця! — Увага!

ЗАХОДОМ СОЮЗА УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ВІДДІЛ 44
В БОСТОНІ, МАСС.

в л а ш т о в у е

Ювілейне Свято

10-ЛІТНІ РОКОВИНИ ІСТНУВАННЯ ВІДДІЛУ

В неділю, 7-го травня (May 7, 1944)

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ

617 Cummins Highway

Mattapan, Mass.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОД. З ПОПОЛУДНИ

Свято пічнеться концертом, а покінчиться представленням на одну дію.

Святочну промову виголосить пані Олена Д. Лотоцька з Філадельфії, голова Союзу Українок Америки. Будуть промовляти теж місцеві представники наших народних організацій.

На те так велике свято нашого жіноцтва запрошуємо до численної участі усіх наших громадян. Програма свята багата і різноманітна, а по концерті забава.

Ювілейний Комітет СУА 44 відділу.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження зі Сторони 5-ої)

о даток на наші громадянські установи. Збірка принесла 45.30 дол., які розділено у такий спосіб: Преп. Сестрам Василіянкам на школу в Факс Чейз \$12.65 на місцеву школу при 23-тій і Брав вул., та 22.60 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя" Закінчуючи свято голова відділу подякувала за участь усім присутнім які причинилися до звеличання пам'яті Ольги Басараб та у цей спосіб дали доказ, що цінять велику жертву для українського народу яку Покійна зложила своєю мученичою смертю.

Мелянія Мила.

*

БРІДЖПОРТ, ПА.

Відділ 54 ім. Ольги Басараб

На річні збори відділу, які відбулися в неділю 19 грудня, 1943 прибуло стільки членок як до тепер ще ні на одні збори: приїхали навіть позамісцеві, які живуть в околицях, віддалених від нашої громади на кілька миль.

Голова відділу п-ні Ксеня Шуль розпочала збори молитвою, після чого уряднички по черзі здавали звіти з річної діяльності. Коли після звітів голова зарядила вибір нового відділу — членки одноголосно заявили за цим самим урядом на рік 1944. Переведено лиш вибір секретарки, яка хоч з жалем, мусіла покинути з причини недуги діловодство, яке у відділі провадила від часу його заснування. Новою секретаркою вибрано п. Марію Сарабун-Шевчук.

Після відспівання "многих літ" новому відділові почалася дискусія над пляном праці на

біжучий рік. Відділ признається до цього, що для самої організації СУА вложив у минулому році досить мало праці, бо більше працював для місцевої громади. Уладжував підприємства та переводив збірки на такі цілі: Вор Фонд, А. Ч. Хрест, шпиталь інвалідів в Феніксвіл, музей, школу в Стенфорд і інші. Також членки відділу займаються висилкою дарунків для наших хлопців, що у війську, від них дістають гарні листи з подяками. Багато з них пише, що вони горді на свою козацьку кров, яка пливе у їх жилах, бо це дає їм відвагу боротися за волю. В 1943 році відділ видав на ріжні цілі 839.35. Передплатниць Н. Життя зібрано десять, але є надія, що по прочитанні перших чисел, які усім припали до вподоби — найдеться більше число передплатників. Збори покінчилися відспіванням гімну СУА, після чого відбулася весела забава та гостина.

Уряд на рік 1944: голова п. Ксеня Шуль, заст. голови п. Марія Соколовська, касієрка п. Анна Мартинюк, заст. п. Марія Мошчук, секретарка п. Марія Сарабун Шевчук, доглядачка хорих п. Анна Ключ і колекторки до збірки на Вор Фонд п-ні М. Кушлів і М. Соколовська.

К. С.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

ПЕРЕДПЛАТИ

	Нових	Разом
Відділ 1	4	19
Відділ 5	4	27
Відділ 8	1	6
Відділ 16	1	20
Відділ 18	1	2
Відділ 21	1	78
Відділ 33	1	2
Відділ 41	1	27
Відділ 42	4	66
Відділ 46	1	20
Відділ 47	2	8
Відділ 55	2	2

РІЧНА ВКЛАДКА

Відділ 5 Дітройт, Міш., за 1944 10 дол.
Відділ 52 Філадельфія, Па. за 1944 10 дол.
Від. 55 Рочестер, Н. Й., за 1943 10 дол.

КОНВЕНЦІЙНИЙ ФОНД

Відділ 5 Дітройт, Міш., 5 дол.

ЧИ ПОРА ТЕПЕР НА ОРГАНІЗУВАННЯ ВІДДІВ СУА

(Продовження зі Сторони 3-ої)

піддержка наших збройних сил, наших власних синів.

Чи ж може котра з нас жінок-материй відказатись від такої праці? Чи не зроджується у нас бажання виконати свою частку, в один, чи другий спосіб допомогти?

Багато наших мамів віддали своїх синів у ряди дядька Сема та тужать і журяться за ними. Журбою однак справи не поправимо, синів не повернемо, а працею багато можемо допомогти, улекшити терпіння, потішити у тузі.

Тому якраз добра пора створити відділ СУА. Мати організацію, яка дасть нам змогу забути журу хоч на час, зробити добре діло, виконати свої героїніські обов'язки та мати готовий апарат до нової праці після війни.

По інформації в справі організування відділів голоситись до Централі СУА, 866 Норт 7-ма улица, Філадельфія, Па. Колиб заходила потреба то Централі вишле і організаторку тільки просимо висилати запрошення вчасно.

Міліони харчових пакунків, запакованих добровольцями, відсилаються Американським Червоним Хрестом для розділення поміж воєнно-полоненими Американцями та з Союзних Держав, як рівнож цивільними інтернованими в Європі та на Далекому Сході. Утримання цієї праці Червоного Хреста залежить від того, як ми всі відгукнемося на кампанію збірки на Воєнний Фонд на 1944 рік. Жертвуймо щиро на Червоний Хрест!

Culture

Teacher: "How many fingers have you?"

Bobby: "Ten."

Teacher: "Well, if four were missing, what would you have have then?"

Bobby: "No music lessons."

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

П. Анна Багряк, Феніксвіл. Пробуйте дальше віршувати а що з цього найліпше, у Вас вийде — пришліть. Як буде надаватися, справимо і помістимо. При цьому читайте багато поезій, у першу чергу Шевченкового Кобзаря, і то в голос. Воно багато допоможе Вам при складанні власних віршів. Як з передплатами "Нашого Життя" у Вас? Здоровимо.

П. Катерина Сарабун, Бриджпорт. Цим разом виїмково містимо Вашу поезійку, хоч вона вже була друкована деінде. На другий раз, коли будете хотіли мати свої вірші у кількох газетах — старайтеся зложити для кожної інший. Чимбільше хтось, у кого є деякий дар віршування, працює і пише — тимбільше надії, що цей талан розвинеться. А не можете йому нічого цим, що один вірш видрукують Вам у кількох газетах. Привіт!

РАДІО ПРОГРАМИ

Нью Йорк: неділя 9-10:30 П. Задорецький WBNX. 10-11 веч. Р. Сліпий WBNX. Субота 4-4:30 попол. М. Сурмач, WBNX, 7:30-8.15 веч. Проф. М. Чубатий WWRL. Філадельфія: понеділок і п'ятниця 9-9:30 веч. М. Ганусей WCAM; субота 5-6 веч. А. Свистун WTEL. Дітройт: що вечора крім суботи о год. 8:30 веч., а в неділю о год. 3 попол. Н. Шустакевич WJLB.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

MICHAEL DARMOPRAY

Real Estate Insurance

NOTARY PUBLIC

Telephone, MARKET 3151

809 North Franklin Street
PHILADELPHIA, PA.

MR. & MRS.

MIKE SUWULAK

CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370